

Piatok 26. februára 2016

Text: Mt 26, 36 – 46

³⁶Potom prišiel Ježiš s nimi na miesto, ktoré sa volalo Getsemane, a riekol učeníkom: Sadnite si tuto, kým odídem a pomodlím sa tamto. ³⁷Vzal so sebou Petra a oboch synov Zebedeových, začal sa rmútiť a cítiť úzkosť. ³⁸I riekol im: Veľmi smutná je mi duša až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou! ³⁹Nato poodišiel trochu, padol na tvár a modlil sa takto: Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty. ⁴⁰Príduc k učeníkom, našiel ich spať; i riekol Petrovi: Či ste nemohli bdieť so mnou ani hodinku? ⁴¹Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový, ale telo slabé. ⁴²A zase odišiel a druhý raz modlil sa takto: Otče môj, ak ma toto nemôže minúť, a musím ho vypiť, nech sa stane Tvoja vôľa. ⁴³A keď prišiel, zase ich našiel spať, lebo ich oči boli unavené. ⁴⁴Nechal ich teda, opäť odišiel a modlil sa tretí raz tými istými slovami. ⁴⁵Potom prišiel k učeníkom a povedal im: A vy len spíte a odpočívate? Ajhľa, priblížila sa hodina! Syn človeka je vydaný hriechom do rúk. ⁴⁶Vstaňte, poďme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca!

Piesne: ES č. 101, 503

Zamyslenie nad Božím slovom:

Getsemanská záhrada je posledným miestom, na ktoré prichádza Pán Ježiš Kristus slobodne, zo svojej vlastnej vôle. Keď bude o nejaký čas túto záhradu opúšťať, už nebude slobodným človekom. Povedú ho vojaci, bude vypočúvaný, súdený, bičovaný, a napokon skončí na Golgote. On o tom všetkom vie a bojí sa. Strach sa zmocňuje aj nás. Niektorí sa boja, že prídu o prácu, iní sa boja diagnózy, ktorá im bola stanovená, ďalší sa boja smrti – a mohli by sme menovať ďalej, pretože strach máva mnoho podôb. A človeka zaujíma, či sa pred ním môže nejako ochrániť alebo či sa dá strachu zbaviť. Pri Pánovi Ježišovi v Getsemanskej záhrade vidieť, že sa to dá. Spočiatku prežíva veľký strach. Z dôveruje sa s ním svojim učeníkom: „*Veľmi smutná je mi duša až na smrť.*“ A žiada ich: „*Zostaňte tu a bdejte so mnou!*“ Všetci vieme, ako človeku v úzkostiach dobre padne, keď má pri sebe niekoho, kto ho povzbudzuje, utešuje, kto s ním spolucíti. No učeníci, hoci majú svojho Pána veľmi radi, túto úlohu nezvládajú. Spánok, ktorý ich premohol, nasvedčuje, že sú veľmi unavení. Ich spánok prezráda i to, že neprežívajú s Ježišom Kristom Jeho bolesť. Obavy a strach zvyčajne nedávajú človeku spať. Pán Ježiš sa od nich nedočkal modlitebnej podpory ani povzbudzujúcich slov, ani súcitu. On sa nespolieha len na ich priateľstvo, súcitu a lásku, ale so svojím strachom sa obracia na Otca. Vie, že On môže pomôcť. Padá pred Ním na tvár a modlí sa: „*Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich.*“ A vzápätí dodáva: „*Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.*“ Je ochotný podriaďiť sa rozhodnutiu svojho Otca. Kalich utrpenia a smrti Mu Otec síce ponechal, ale dal Mu silu ho prijať. A v tejto sile hovorí Pán Ježiš učeníkom: „*Vstaňte, poďme! Ajhľa, priblížil sa môj zradca!*“

V ťažkých chvíľach života sa i my obracajme k Pánu Bohu. Aj v ťažkých chvíľach, ktoré prežívajú naši blížni, bdejme na modlitbách spolu s nimi. V úzkostiach človeku veľmi dobre padne, ak nie je opustený a sám, ale má pri sebe niekoho, kto ho povzbudzuje, potešuje, kto s ním spolucíti. Amen.

Modlitba:

Hospodine, drahý náš nebeský Otče, ďakujeme Ti za to, že v zármutkoch, strachu a utrpení nie sme odkázaní len sami na seba, ale že sa v nich môžeme obracať na Teba v istote, že nás počuješ. Ty nás nielen počuješ, ale nám aj pomáhaš, posilňuješ a povzbudzuješ nás, pomáhaš nám niest' kalich nášho utrpenia, odstraňuješ utrpenie z našich životov, zabraňuješ mnohým ťažkostiam. Za všetko toto Ti veľmi pekne ďakujeme. Zvlášť ďakujeme za záchranu, ktorej sa nám dostalo v Pánovi Ježišovi Kristovi. Prosíme, daj nám silu a múdrosť, aby sme aj my vedeli byť svojim blízkym oporou v ťažkostiach. Amen.
Mgr. Emília Talábová, námestná farárka v CZ ECAV Holíč (MYS)